

Vajdasági lakodalom

II.

Sátras revü

Szereplők
Öcsi, vőlegény
Hajni, menyasszony
Aranka, a menyasszony anyja
Veronka, a menyasszony nagynénje
Nagyi, a menyasszony nagymamája
Mihály, a vőlegény apja
Petónia, a vőlegény anyja
Léna, a vőlegény mostohaanyja
Sándor, a menyasszony gásterbeiter násznagya
Ulrike, Sándor felesége, legalább húsz évvel idősebb Sándornál
Géza, a vőlegény násznagya
István, a vőlegény barátja
Gyula, a vőlegény barátja
Vendég
Vőfély
Kamerás
Anyakönyvvezető
Pincérek
Zenészek

2. jelenet: Menyecske-tánc

*(Mindenki táncol. A Vőfély bevonul, diadalmasan vezeti a boldom menyasszony-
nak beöltöztetett Öcsit)*

VŐFÉLY Tarts kormányt, muzsikus!

Nos, drága jó násznép, egy kis figyelmet kérek,

Új asszonyt vezetek maguk elé végre.

Eltelt az éjfél már, új napot kezdtünk meg,

De az újasszonnyal nem táncolt egyikünk sem.
Sánta is egy kicsit, kövérkés a szentem,
Szép, piros ruhája tartja csak őt egyben.
Bajsa is van lám, nem túl szép a szája,
Táncoltassa meg most, kinek van rá tíz dinárja!
Húzd rá!

(A férfiak elkezdik táncoltatni Öcsit, fogdossák, forgatják, röbögnek rajta, Öcsi egyre kellemetlenebbül érzi magát.)

PETÓNIA *(Öcsihez)* Te meg mi a jó isten nyilat csinálsz így beöltözve, gyerekem?

ÖCSI Bolondmenyasszony vagyok.

PETÓNIA Pont te kellett beöltözzél? Nem bírsz magaddal?

ÖCSI Most mit csináljak, ha senki sem vállalta el.

PETÓNIA Takarodj átöltözni, meg mosd le a képed, hogy fogod így elrabolni a feleségedet? Vagy tán menyecskeruhában gondoltál bejönni érte?

ÖCSI Ne kiabálj velem, légy szíves...

(Öcsi mérgesen kimegy, a Vőfély Hajnit a színpad közepére vezeti. Hajni forgatóruhában van, büszkén mosolyog. A násznép körbeállja őket, tapsolnak. Hajni csukott szemmel bólogat.)

VŐFÉLY Drága vendégeink, csak félre, most félre,
Had' mutassam be az új menyecskét szépen.
Nemhiába törtem egész nap magamat
Abból a kislányból mostanra asszonyt faragtam.
Jöjjenek szép sorban, meghajolva kérem,
A márkákat tegyék a szitába szépen.
Járjatok mind most az újasszonnyal táncot,
De vigyázzatok, cipőit nehogy letapossátok.
Készüljön mindenki, markokba a százast,
Szép piros dinárokból, legalább két-hármat.
Húzd rá!

(A zenekar elkezd játszani. Az egyik pincérnő szitával beáll melléjük.)

VŐFÉLY *(üvöltve)* Eladó a menyasszony!

(Szép sorban jönnek a vendégek, rokonok, sorba állnak, a szitába dobják, vagy a menyasszonyra tűzik a pénzüket.)

VŐFÉLY Az édesanyjái a menyasszony!

(Aranka egy száz márkást tűz Hajni hajába. Táncolnak.)

HAJNI Anya, láttad Öcsit valahol?

ARANKA Nem láttam, kislányom, de annyira gyönyörű vagy!
 HAJNI Köszönöm, anya! De ha látnád...
 ARANKA Látom. És olyan büszke vagyok rád!
 VŐFÉLY Veronkái a menyasszony!
 VERONKA Na, ne dobáld már magad annyira, rendesen táncolj! Csak
 elszédítesz.
 HAJNI *(mérgesen)* Jaaj...
 VERONKA Modern tánc, mi? A csárdás az nektek fiataloknak már ló-
 fasz. Szégyellhetnétek magatokat...
 VŐFÉLY A nagymamájái a menyasszony!
 NAGYI *(táncolnak, majd kisvártatva köhög egy kicsit)*
 HAJNI *(mosolyog rá, fejével jelzi, hogy nem érti)*
 VERONKA *(odaszalad)* Ha a Nagyik most beszélne veled, azt mondaná,
 hogy legyél boldog, bár az Öcsi jobban megérdemli a boldogságot.
 NAGYI *(mérgesen ráköhög Veronkára)*
 VERONKA *(kiölti nyelvét Nagyira, és elmegy mellőlük)*
 NAGYI *(Hajnihoz)* Irigy kutya ez a Veronka.
 HAJNI *(megőrül, hogy a nagymamája szólt hozzá)* Na de Nagyik, hiszen te
 beszélsz!
 NAGYI *(rákacsint, mosolyog, megrázza a fejét. A melltartójából elővesz egy
 százmárkást, és beletűzi Hajni hajába, suttogva mondja)* Legyetek nagyon
 boldogok! *(Megpuszítja Hajnit)*
 VŐFÉLY A vőlegény barátjái a menyasszony!
 GYULA Kapaszkodj, most aztán megforgatlak!
(Táncolnak.)
 VŐFÉLY Az apósái a menyasszony!
 MIHÁLY Drága kis bogaram!
 HAJNI Jaj, Misi bácsi! Én olyan boldog vagyok!
 MIHÁLY Csak legyél is. Amíg bírsz. Legyél is boldog mindig. *(Hirtelen
 elkomorodik)* De csak a fiammal!
 VŐFÉLY Az anyósái a menyasszony!
(Léna és Petónia körbefogják a menyasszonyt, úgy táncolnak.)
 PETÓNIA Hát, édes lányom. Most már a lányom vagy nekem is.
 HAJNI Jaj, Petónia néni!
 LÉNA Jóban leszünk mi, ugye? *(Rákacsint)*
 HAJNI *(Lénához, félve)* Hát, jóban...
 LÉNA *(Kivesz a melltartójából egy köteg pénzt, és Hajni dekoltázsába csúsztatja,
 majd hosszan megpuszítja az arcát.)*
 VŐFÉLY A vőlegény másik barátjái a menyasszony!

ISTVÁN Szerintem az Öcsi megszökött.
HAJNI Mi van?
ISTVÁN Szerintem megszökött. Hagyd a fenébe, és szökj meg te is velem! Olyan jó lenne...
HAJNI Jaj, Pityukám, hagyjál már ezzel...
ISTVÁN De nem érted meg, hogy én...
HAJNI Jaj, Pityukám, hát hagyd már ezt, de tényleg.
ISTVÁN Nem! *(Megáll)* Hajni! *(Letérdel)* Légy a feleségem!
HAJNI *(rángatja fel Istvánt a földről)* Pityu, az isten áldjon meg, ne izéljél már!
ISTVÁN *(igyekszik térdén maradni, civakodnak Hajnival)* Hajni, én komolyan gondolom. Légy a feleségem! Én sokkal jobban foglak szeretni téged, mint az Öcsi!
HAJNI István, te hülye vagy? Ne szarjál már! Most komolyan, az esküvőmön kéred meg a kezemet?
ISTVÁN *(kicsit habozva)* Hát... hát majd elválsz. De utána, utána hozzámjössz?
HAJNI Ma kakvi mennék hozzád! Nem megyek, nem vagy te normális! Engedj el!
ISTVÁN Ha nem jössz hozzám, Hajni, akkor én, akkor nekem... *(Félbeszakítja a Vőfély)*
VŐFÉLY Az édesanyjái a menyasszony!
(Aranka odamegy Hajnihoz, akit István nem akar elengedni, lökdösi Istvánt.)
VERONKA Na várjál, majd segíték! *(Rúgja-vágja Istvánt)* Nem mész innét! Nem mész!
ISTVÁN *(elmenekül)*
VERONKA *(mint aki jól végezte dolgát, összecsapja a kezét)* Így kell ezt. *(Végigméri Hajnit és Arankát)* Szmotánok! *(El)*
HAJNI Még mindig nincs itt az Öcsi?
ARANKA Nincs. Léna azt mondja, hogy biztos elment úszni egyet, mert már nagyon izzadt.
HAJNI Én ezt nem hiszem el...
ARANKA Aranyos nő ez a Léna...
HAJNI Anya, inkább óvakodj tőle, ha lehet...
ARANKA *(naívan)* De miért?
VŐFÉLY A vendégé a menyasszony!
VENDÉG *(tízmarkást tűz Hajni ruhájára, táncolnak)*
HAJNI *(epésen)* Húha!
VENDÉG *(zavarban)* Hát, igen... Jaj, én nagyon, de úgy, Hajni, hehehe, ha gondoltuk volna, még az osztályban. Te vagy az utolsó lány, akit

most elvesznek, izé, elvettek már. Mert ha gondoltad volna, én nem is mertem volna kérdezni, de mindig olyan érdekes az élet. Anyámék is mindig mondták, de ki gondolkodik el ezen? Hát én nem, az biztos. Csak legyetek mindig minden jól sikerüljön nektek! Na, megyek. *(Ott hagyja Hajnit a kör közepén)*

HAJNI *(semmit sem ért)* Oké...

VŐFÉLY A násznagyé a menyasszony!

SÁNDOR *(rengeteg pénzt vesz ki a zsebéből és rászórja Hajnira, majd újra a zsebébe nyúl, és fém pénzeket is szór rá. Hajni feljajdul egy-egy fém pénz ütésétől. Sándor kiabálva)* Örökké éljen a menyecske! *(Vadul táncol Hajnival, rángatja)*

VŐFÉLY Urrikkéjé a menyasszony!

ULRIKE Du bist sehr schön!

HAJNI Aha...

ULRIKE Sag mal: Danke!

HAJNI Aha...

ULRIKE Na, sag mal!

HAJNI Aha...

ULRIKE Na jól van, bazmeg, csak barátkozni akartam, de ha te ilyen vagy...

HAJNI Tessék?

ULRIKE Nichts, nichts. *(El)*

VŐFÉLY Gézáé a menyasszony!

HAJNI Képzeld, Ulrike beszél magyarul!

GÉZA Tudom. Én már beszélgettem vele az előbb. Nagyon rendes nő...

HAJNI Maga tudta?

GÉZA Áh, nehéz engem meglepni...

VŐFÉLY Az édesanyjáié a menyasszony!

ARANKA Jaj, édes kislányom! Olyan szép vagy...

HAJNI Anya, láttad valahol Öcsit? Megjött már az úszásból? Már el kellett volna, hogy raboljon.

ARANKA Nem láttam. De olyan büszke vagyok rád!

HAJNI Hol lehet?

ARANKA Olyan szép vagy, szebb, mint én régen. *(Megöleli)*

VŐFÉLY Eladó a menyasszony!

HAJNI Hű, de szar. Most már mindenki tudja, hogy késik.

ARANKA Ne idegeskedj, lehet, hogy csak vécén van.

HAJNI Ilyenkor?

VŐFÉLY *(üvöltve)* Még mindig eladó a menyasszony!

VŐFÉLY *(tanácstalanul áll, rugózik a lábával, majd hirtelen megvilágosodik)* A Vőfényé a menyasszony! *(Eldobja vőfélybotját, és magához rántja Hajnit. Hajnihoz)* Jól kivágtam magam, mi?

HAJNI De hát magának nem is kéne megtáncoltatnia engem!

VŐFÉLY Hát hol a férjed?

HAJNI Hát ez az, hogy ezt nem tudom.

(Elballgat a zenekar. Állnak tanácstalanul. Hirtelen odaszalad István, felkapja Hajnit, kiszalad vele. Hajni sikít. István visszaszalad vele.)

HAJNI *(Istvánhoz, sikítva a méregetől)* Hát normális vagy te? Minek szaladtál ki velem? Nem te vagy a férjem, és nem megyek hozzád feleségül! Érted?

ISTVÁN Jól van na. Gondoltam, azért megreszkirozom...

VERONKA *(epésen)* Jól van, jól van. Egyre modernebbek vagyunk. Ennek örülök.

MIHÁLY Ebben a hőségben én nem is tudom, mit lehet csinálni. Úgy leizzadtam ettől a kis tánctól.

HAJNI Most mit csináljunk?

VŐFÉLY *(libegve)* Együnk talán. Jöjjenek a sültök?

ÖCSI *(kintről hallatszik a hangja)* Jövök! Itt vagyok, jövök már! *(Félrelöki az embereket, beszalad, még festékes az arca, felkapja Hajnit, és kiszalad vele)*

VERONKA Na végre!

(Tapsolnak. A zenekar újra rákezd. Hajni és Öcsi visszajönnek a színpad szélére.)

HAJNI Öcsi, mondd meg, légy szíves, hogy mégis hol voltál? El kellett volna rabolnod időben, nem így, utólag. A hülye István barátod meg el akar venni feleségül, csinálj már vele valamit!

ÖCSI *(törölgeti a homlokát, libeg, hallgat. Néz maga elé, majd Hajnira, de nem szól)*

HAJNI Na válaszoljál már! Hol voltál?

ÖCSI Nem találtam a ruhámat.

HAJNI *(homlokon csapja magát, majd Öcsit)*

HAJNI Te... *(Megindul felé, mint aki meg akarja ütni a másikat)* Teeeee, te feleségszomorító! *(Kitépi a pártát a hajából, azzal kezdi csapkodni Öcsi hátát, fejét)* Te! Te vőlegények, sőt! Lagzik szégyene! Te úszóbajnok!

(Miközben üti a pártával Öcsi fejét, a Vőfély melléjük szalad.)

VŐFÉLY Kedves vendégeink, ha egy szót csak szólhatnék

Így éjfél után, nem sokat zavarnék.

Nagy a vigadalom, letáncoltuk már a lábunk,

De a szemünk akadjon meg most az ifjú páron.

Amíg mi mulatunk, ők már egymást verik,
Az újasszony krém helyett a pofont keveri.
Ne unatkozzunk, szurkoljunk most bátran:
Tegyék meg tétjeiket, várjuk itt már hárman.
Én természetesen a menyecskének szurkolok,
De a vőlegény erejébe is belegondolok.
Jöjjenek, fogadjanak valamelyikre bátran,
Ne várjanak, hamar elő a márkákkal!

(A Vendég, Nagy, Géza és Ulrike odamennek, fogadást kötnek a verekedőkre. Petónia megpróbálja őket szétszedni. Csatlakozik hozzájuk Aranka, Veronka, aki folyton hátra-hátrales Sándorra. Sándor távolabb táncol egymagában, szinte önkívületben. Léna nézi, nézi, majd odamegy hozzá egy pohár vízzel.)

LÉNA Na mi van, mi van? Ennyire jó a buli?

SÁNDOR Darási lakodaloooooooooom!

NÁSZNÉP *(visszafordulnak a verekedéstől, úgy kiabálnak vissza)* Kovács lakodaloooooooooom! *(Integtetnek mind Sándornak)*

SÁNDOR Az is! *(Integtet nekik)*

LÉNA Na jól van, jól van. Nem kell annyira táncolni, senki sem néz téged.

SÁNDOR De én boldog vagyok, azért táncolok!

LÉNA Mindenki a fiatal párt bámulja, mert verekednek.

SÁNDOR *(hirtelen abbahagyja a táncot)* Tényleg? Akkor pihenek kicsit. *(Távolról nézik a verekedőket és a fogadókat.)*

LÉNA Itt van egy kis víz, idd meg!

SÁNDOR Kösz! *(Iszik)* Hú, de kidöglöttem! *(Szomorúan)* De olyan jót táncoltam, hogy megérte így kifáradni.

LÉNA Aztán mire föl vagy olyan boldog? Megártott a hazlátogatás?

SÁNDOR Meg. Nem jó ezt nézni. Az ember hazajön, és csak mérik. Le akarják mérni, mennyire vagyok boldog. Beültem Münchenben az autóba, és mikor belenéztem a retrovizzorba, már ott láttam ezeket az éhes, mérő tekinteteket. Komolyan. Mintha már ott, a lakás előtti parkolóban már néztek volna, pedig még el sem indultunk.

LÉNA *(unottan)* Hű, ez félelmetes lehet!

SÁNDOR Az. Mert érted. Beülsz az autóba. Előtte már hónapokig csomagoltál, készültél, izzadtál, hogy mi lesz: mit fognak rólad gondolni?

LÉNA Az még ájde, de mit fognak rólad mondani?

SÁNDOR Pontosan! Pontosan! Jössz haza szeretettel, rákészülsz, megindulsz, és ott abban a rohadt retrovizzorban már várnak azok az éhes

tekintetek, amik csak nézik, hogy na, elég boldog vagy? Megcsináltad a szerencsédet? Hát nem azért mentél ki Németbe, hogy ott közgazdász legyél? Akkor meg miért dolgozol még mindig technikusként?

LÉNA Eh... Senki sem gondol bele, mi?

SÁNDOR Nem. Beülsz az autóba, jössz haza, és teljesíteni kell. Nem is ott, ott leszar mindenki, még néha én is leszarom magamat, az álmaimat. Hanem az a sok itthoni tekintet. Az összegyűlik bennem. Nem tudok sírni, én férfi vagyok, most mit csináljak, nem tudok sírni. Csak nyelem vissza a könnyeimet, és nyelem le egyre őket. De a mellkasom közepén, a nyelőcsövemben úgy összeragadnak ezek a könnyek, ezekkel a tekintetekkel, hogy mint a szurok, úgy nyúlik és ragad. És nem mennek le ezek a könnyek. Csak nyomják az embert belülről és húz lefelé, te tudod, mennyire húz lefelé?

LÉNA Hát, fogalmam sincsen. Én nem mentem eddig még messzebb Bécsnél. Petónia szereti Bécsset. Mi csak oda járunk, meg a tengerre.

SÁNDOR Hát máshol sincs semmi. Mindenütt ugyanilyen, mint itt, csak még utálnak is. Mert külföldi vagy. Ugyanígy mérik egymást az emberek Münchenben, Párizsban, Stockholmban. Csak kevesebb a szemét az utcákon.

LÉNA Én azért úgy elmennék innen. Kicsit világot látni. Nekem ebből van elegendő. Hogy bárki jön haza, azt nézni kell, mérni kell. Ha meg hazamentek, nektek már könnyebb lesz. De mi itt maradunk, és csak készítjük a szemünket, hogy tudjunk jövőre még éhesebben nézni, mérni. Legalább gyerekem lenne...

SÁNDOR Hát miért nincs?

LÉNA Nem mindegy az neked?

SÁNDOR Mindegynek mindegy. Csak gondoltam, ha már így beszélgettünk... Ha már így kiöntöttem a lelkemet. Meg most végre senki sem figyel.

LÉNA *(Ulrike felé bök az állával)* Szereted?

SÁNDOR Hogy bírsz ilyet kérdezni?

LÉNA Miért, nem szereted?

SÁNDOR Minek kérdezel ilyeneket? Persze, hogy szeretem.

LÉNA *(felhúzza az egyik szemöldökét)*

SÁNDOR A magam módján szeretem.

LÉNA Én is a férjemet. Meg a feleségét.

SÁNDOR Mi van?

LÉNA Jó, a volt feleségét. *(Nézi őket)* Furák, nem? Néha nem is értem, minek kellett mindenre rávágnom az igent, meg hogy nem baj... Asszem minden ember meghülyül, úgy harminc felé.

SÁNDOR Én előbb hülyültem meg. Aztán egyre csak hülyébb lettem.

(Nézelődnek.)

SÁNDOR Te, figyelj! Most nem is tudom, hogy hogy mondjam. Gyereket én is szeretnék. Ulrikétől meg már nem lesz. Gondolom.

LÉNA És?

SÁNDOR Hát, ha gondolod... Bíránk így... Együtt kezdeni valamit. Csak mert érted. Neked is kellene egy gyerek, nekem is... Persze titokban.

LÉNA Hát...

SÁNDOR A férjed bír még gyereket csinálni?

LÉNA Mi van? Hogy bírsz ilyeneket kérdezni?

SÁNDOR Figyelj. Nincs sok idő, ezek mindjárt szétszélednek. És akkor nekem megint nagyon boldognak kell lennem. Kicsit már kifáradtam. De meg bíránk beszélni, hogy később, úgy fél óra múlva, találkozunk, itt a sátor oldalánál.

LÉNA Fél óra?

SÁNDOR Egy gyerek. Legalább hagynék magam után valamit a világban! Úgy szeretnék egy gyereket! Persze gondját viselném. Ne félj. Évente kétszer járunk haza. Ulrike olyan öreg, hogy észre se fogja venni. A férjed meg majd azt hiszi, hogy tőle van. Na? Mit szólsz? Megúszod, ilyen könnyen!

LÉNA *(elmosolyodik)* Gyerek? *(Flegmán)* Aha, egy gyerek az jól jönne. Nem lenne ennyire sivár itt minden!

SÁNDOR *(megfogja Léna kezét)* Egy próbát megér! *(Rákacsint)* Na, megyek vissza, táncolok még egy kicsit, és úgy fél óra múlva találkozunk kint. A sátor bal oldalán. Ha szemből nézed. Ott leszel?

LÉNA *(kacéran)* Ott. Hát hol máshol lennék? *(Nevetve el)*

SÁNDOR *(halkan, maga elé, Mihály felé nézve)* Patkány, mi? Patkány... *(Köp egyet, majd kiabálva)* Kovács lakodalooooooooom!!!

PETÓNIA Elég volt! És elegendem van belőletek! Öcsi, te ülj a zenekar mögé. És meg ne lássalak még egyszer! Szármára előjöhetsz. Addig gondolkodj el mindenben!

ÖCSI *(megindul a zenekar felé)*

PETÓNIA Állj! Előbb mosakodj meg. Az ingedet... az ingedet vedd le nyugodtan, annyira izzadsz, hogy nem is látszik már, hogy van-e rajtad ing. Eriggy!

(Öcsi el.)

PETÓNIA Hajni, te meg fészülködj meg, aztán dobj le egy pálinkát. Az segíti a megszokást.

(Hajni el.)

PETÓNIA És hozzon valaki nekem is egy pálinkát, mert megbolondulok!

ARANKA Kettesével kell inni aranyom, akkor sokkal jobban hat.

PETÓNIA Nem rossz ötlet! Pincér, négy kupica pálinkát nekünk! Léna!

Léna, hol vagy?

LÉNA Kicsit szédülök. Biztos a melegtől. Kimegyek sétálni egyet.

PETÓNIA Menjek veled?

LÉNA Nem kell. Lehet, hogy ledőlök egy kicsit az autóban. Aztán, ha kialudtam magam, jövök. Addig tartod a frontot?

PETÓNIA Hát hogy a rosszsebbe ne tartanám. Eriggy te is!

(Léna el.)

PETÓNIA (Arankához) No, Aranyom, isten-isten!

SÁNDOR (pénzt dob a zenészek felé, táncol, egymagában) Játsszátok a Jingis

Kahnt! (Táncol) Én egy bika vagyook! Hahahaha! (Énekel)

ULRIKE Ach, ja, mein Schatz! Tanz weiter... Und verpiss dich, langsam!

(Csukott szemmel bólogat, tovább ül, könnyököl, félig alszik az asztalnál)

GYULA Jaj, ne... Most ezt meg minek? Minek? (Hajni mellé ül, ráborul az asztalra, sír)

HAJNI (nézi Gyulát) Jaj, még ez is... (Kezével eltakarja az arcát)

SÁNDOR Olyan boldog vagyok! Majdnem mint Németországban!

HAJNI (Öcsihez) Hallod, mikor megyünk már haza? Nekem már nagyon elegendem van ebből...

ÖCSI Hát menj, ha már elfáradtál.

HAJNI (mosolyogva) De hát hova menjek, mikor azt sem tudom, hol lesz az új, a közös otthonunk? (Odabújik Öcsihez) Mikor árulod el? És átviszel majd a küszöbön? Tudod, ahogy szokták. (Mímeli, hogyan)

ÖCSI Milyen új otthon?

HAJNI Hát ahol lakni fogunk.

ÖCSI Miért lagnánk új helyen?

HAJNI Várjál, ezt nem értem. Akkor nálatok fogunk lakni?

ÖCSI Miért lagnánk nálunk?

HAJNI (kiabálva) Öcsi, hova menjek haza?

ÖCSI Hát oda, ahova eddig is. Miért, hova a fenébe akarsz te hazamenni máshova?

HAJNI Hát nincs közös házunk? Nincs két szoba meg a nappali?

ÖCSI Honnan lenne? Meg minek lenne?

HAJNI Azt akarod mondani, hogy a nászéjszakámat töltsen otthon anyáméknál? Egy dusekon?

ÖCSI Nem, oda én is veled megyek. Csak utána hazamegyek, mert már én is eléggé kifáradtam. Fáj itt a hátam lent. (Mutatja)

HAJNI *(üttni kezdi a bátát)* Hol a házunk? Hova menjek haza?
 ÖCSI Hát ahova eddig is! Mit nem értesz? Nincs házunk. Vagyis van, nekem a szüleimé, neked az anyádéké. De nekünk nincs közös házunk.
 HAJNI Hogyan nincs?
 ÖCSI Miért lenne? Eddig is jól megvoltunk így, ezentúl is megleszünk. Minden délután érted megyek, aztán beülünk hozzátok, a szobádba. Vagy átjössz.
 HAJNI Öcsi, én ezt nem akarom... *(Sír)*
 ÖCSI Jó, hát néha majd elmegyünk Szabadkára, moziba. A Radničkiba vagy a Zvezdába. Meg Radanovára almát szedni. Palicsra fürdeni. Megfröcskölheted te is majd az arcodat. Most miért sírsz? Azt hittem, örülni fogsz te is, hogy nem lesz nagy váltás. Nem bírod a változásokat.
 HAJNI *(sírva)* Házat akarok...
 ÖCSI Nincs ház. Ne bömbölj már. Jövő héten indulunk a tengerre. Makarskán majd együtt lakunk. Az apartmanban.
 HAJNI Öcsi, te miért vettél el engem?
 ÖCSI Hogyan miért? Hát mert itt volt az ideje.
 HAJNI Itt volt az ideje? Itt?
 ÖCSI Hát hol lett volna?
 HAJNI Miért vettél el?
 ÖCSI Az idő... meg ez a por, Hajnikám, olyan melegem van...
 HAJNI Miért vettél el? Minek?
 ÖCSI *(ballgat)* Az idő... Öregszünk már mindketten... Én, vagyis, Hajni...
 HAJNI Én ezt így nem akarom!
 ÖCSI Hát, ha gondolod, elválhatunk.
 HAJNI Anyaaaa... *(Kiszalad)*

3. jelenet: Ajándékbontás

(Szoba, kintről beszűrődik a lakodalmas zene. A két örömanya az ágyon ül, körülöttük a rengeteg ajándék, díszesen becsomagolt doboz, egy halom boríték.)

LÉNA Nem igaz, hogy ennyit kell rájuk várni. Nem hiszem, hogy őket nem érdekli, miket kaptak.
 PETÓNIA Az előbb még nagyban táncoltak és kiabáltak.
 ARANKA Csak nem egymással?
 LÉNA Nem tudom. Mindegy is.

ARANKA Mennyi ajándékot kaptak...

PETÓNIA Pedig nem is vagyunk sokan.

LÉNA De elegen vagyunk. *(Rákacsint Petóniára, aki kacéran visszamosolyog rá)*

ARANKA Ájde, nyissunk ki egyet. Csak egyet. Olyan kíváncsi vagyok.

LÉNA *(felvillanyozódik)* Melyiket?

PETÓNIA Ugyan már, lányok! Tán nem nyitjuk ki az ajándékaikat!

LÉNA Ne légy már ennyire lele.

PETÓNIA Nem vagyok lele. Csak szerintem nem kéne. Majd ők kibontják aztán.

ARANKA Pedig olyan jó móka lenne...

LÉNA Mondd, hogy melyiket, és kinyitom. Majd aztán visszacsomagoljuk.

PETÓNIA *(féltekenyen nézi Lénát)* Jó, akkor nyissunk ki egyet. *(Magához veszi az első, keze ügyébe kerülő csomagot)*

ARANKA *(odamegy a legnagyobb ajándékhoz, tolja, húzza, ráncigálja, zihál, fulladozva mondja)* Nem fogják észrevenni szerintem...

PETÓNIA Jaj, Arankám, csak egyet...

LÉNA Most már mindegy.
(Aranka abbahagyja a küszködést, libeg. Lénával egymásra néznek, egyszerre esnek neki a csomagnak, tépik, marcangolják a csomagolást.)

PETÓNIA *(féltekenyen nézi őket)* Hova siettek?

ARANKA Biztos fridsider!

LÉNA Szerintem mosógép!

ARANKA De ekkorka?

LÉNA Hát, Németországban lehet, hogy van ekkorka mosógép.
(Nevetnek. Kibontják. A dobozon rajz jelzi, hogy ventilátor van benne.)

ARANKA Csak tudnám, mi volt ezen annyira nehéz... Biztos téglát tettem a legaljába. Szedjük ki! *(Kiszedik, nézik.)*

PETÓNIA Hát... Jó dolog ez. Ebben a kurva melegben...
(Nevetnek.)

ARANKA Ah, most is kurva meleg van. Halljátok, kapcsoljuk be, hátha nem is működik.
(Bekapcsolják. Nézik, hogy forog. Léna elébe ül és nevet, ahogy összevissza fújja a haját az áramlat.)

ARANKA Naa, lányok, csak még egyet!

LÉNA Nem bánom, de valami kisebbet, nézd, hogy leizzadtál. *(Megtápnítja Aranka hátát)*

PETÓNIA *(felkap egy másik ajándékot, beül közéjük, és bontani kezdi)* Na hadd lám! *(Kiveszi a dobozból, és a magasba emeli a benne lévő vasalót)*

ARANKA *(ünnepélyesen)* Vasaló!

LÉNA Aaaaaz!

(Aranka egy másik doboz után nyúl, kibontja, ő is kivesszi a dobozból, és magasra tartja a vasalót.)

LÉNA Meg ez is.

ARANKA Hehehehe, két vasalót kaptak!

LÉNA *(közben ő is bont egy másik csomagot, abban is vasaló van, kirántja a dobozból, a levegőbe emeli, nézik)* Meg ez is...

(Léna és Aranka nevetnek. Petónia szintén nevet, de nem látni, hogy rossz a kedve.)

ARANKA Mit csinálnak majd három vasalóval?

LÉNA Nézzük meg, hátha van egy negyedik is, akkor a másik hármat majd nekünk adják.

(Petónia egy másik csomagot kezd el széttegni, miközben Aranka és Léna is bontogat türelmetlenül egyet-egyet. Bármit találnak, kitörő örömmel nevezik meg sorra, és a fejük felé emelik, kivéve, amit nem lehet.)

ARANKA Háromdarabos plasztik edénykomplett!

PETÓNIA Ezüst evőeszközök!

LÉNA Biztos a gasztarbajteroktól van...

ARANKA Hajszárító!

LÉNA Még egy!

PETÓNIA Porcelán kávéscészekomplett, kalocsai mintájú!

ARANKA Egy fakanáltartó!

PETÓNIA *(rosszallóan)* Na, ezt meg ki hozhatta...

LÉNA Törölközők! Négy darab!

ARANKA Mixer!

PETÓNIA Hatdarabos láboskomplett!

LÉNA Egy férfi- és egy női fürdőköpeny!

ARANKA Párnák!

LÉNA *(megtápogetja a párnákat)* Mmmm, de finom puhák...

(Elszomorodnak.)

ARANKA Jaj, lányok, hát mit tettünk...

LÉNA Számoljuk meg a borítékokat!

PETÓNIA Azokat talán már tényleg nem kéne kinyitogatni.

LÉNA Csak kívülről megszámloljuk. Nem nézünk bele.

(Az ágyra ülnek, Léna háromfelé osztja a borítékokat. Számolják.)

PETÓNIA Egy, kettő, három...

LÉNA *(Arankához)* Hű, az de vastag, tartsd csak a villanyhoz! Hátha látni, mennyit tettek bele!

ARANKA *(a fény felé tartja, nézik)* Szerinted ez dinár vagy márka?

LÉNA *(oldalba böki finoman Arankát)* Remélem, márka!

(Nevetnek.)

ARANKA Hát nyissuk ki! De csak ezt az egyet. Megszámoljuk, mennyi van benne, és ráírjuk. Így ha ne adj isten kihullik belőle a márka...

PETÓNIA ...vagy a dinár.

ARANKA Igen, akkor tudni fogjuk, hogy mennyit keressünk.

LÉNA Bontsd!

(Aranka szépen, óvatosan bontogatja a borítékot, közben Léna kivész egy bicskát a táskájából, és feltépi a másikat.)

PETÓNIA *(Lénához)* Naaa, csak erről az egyről volt szó!

ARANKA *(szomorúan)* Hát, ha jól látom, akkor ez dinár...

LÉNA Nem baj, mert ebben meg márka van.

PETÓNIA Na de Léna!

ARANKA Jaj, de jó. Mennyi van benne? És legalább ötvenesek?

(Ekkor kicsapódik az ajtó, és a fiatal pár izzadtan, ziláltan szalad be a szobába, nyomukban a Kamerás.)

HAJNI Anya, én el akarok válni! Az Öcsi azt mondta, hogy... *(Meglátja a sok kibontott ajándékot, elakad a szava, rosszállóan)* Anya... *(egyre idegebben)* Na de anya!

(Megmerevedve nézik mind a ketten a három örömanyt, akik a sok kibontott ajándék között ülnek és megrettenve néznek vissza rájuk, kezükben a feltépt borítékokkal.)

PETÓNIA Léna...

LÉNA Miért én?

PETÓNIA Léna, a te ötleted volt...

HAJNI Léna!

LÉNA Petónia!

ÖCSI Anyám!

HAJNI Anyám!

KAMERÁS Anyám, mennyi vasalót kaptatok! Mindjárt rájuk közelítetek!

ARANKA Jól van, na. Mi csak itt ültünk, ti meg sehol. Vártunk benneteket, az ajándékok meg úgy... Hát úgy kibomlottak maguktól...

HAJNI Na nee...

LÉNA Most mi bajotok lett? Ezek most is ajándékok, meg attól, hogy ki vannak bontva, attól még újak és szépek. És még nem is láttátok, mennyi vasalót kaptatok...

KAMERÁS Én már láttam, föl is vettem, rájuk is közelítettem!

LÉNA Na, hogy tetszik a ventilátor? Nem tudom, kitől kaptátok.

*(A fiatal pár nem tud megszólalni, csak néznek a sok kibontott ajándékra, meg-
rökönyödve.)*

ARANKA Na, hol a pénz a menyecsketáncból? Mennyit táncoltál össze?

*(Felkapja a menyasszony mellől a szitát, és rájuk szórja a pénz, Petónia és
Léna meg rájuk dobja a kezükben lévő borítékokat.)*

LÉNA, PETÓNIA, ARANKA *(együtt, vidáman)* Isten éltesen benne-
teket!

KAMERÁS Hú, na ez aztán a lakadalmas film!

4. jelenet: Hajnalban

*(Aranka és Petónia az asztalra könyökölve/borulva alszik, Ulrike és Géza be-
szélgetnek, Sándor már a zenekarban zenél, Veronka, Nagy, Léna és Mi-
hály táncolnak, a Vendég a zsebeit próbálja teletömni étellel. Öcsi vizezi a
haját, közben Istvánnal beszélget, aki puszikat dobál Hajninak. A Vőfély
megjelenik a szármával.)*

VŐFÉLY Tarts kormányt, násznagy úr!

SÁNDOR *(örömittasan)* Hehejj!

(Míg a Vőfély beszél, Sándor és Léna kisomfordál a sátor mögé.)

VŐFÉLY Hagyjuk abba mostan a táncot kis időre,

Gondolnunk kell már az üres bendőre.

Jól megizzasztottak a zenészek minket,

Ültessük le őket, etessük meg mindet.

Hanem van itt finom meglepetés, kérem,

A jó szármát a lányok hozzák most be szépen.

Egyen jót mindenki, üljön le a csámpás

Lábú násznagy úr is, jut neki is rántás.

A menyecske meg most etesse meg végre

Drága döce urát, hogy sokáig éljen.

Vivát!

HAJNI *(szétnéz, kiborulva)* Na, nekem ebből elegendem van. Én ezt nem
bírom tovább. Itt már senki sem normális. Miért engem ver az isten
mindig?

(Nagy és Veronka odamennek hozzá.)

VERONKA Most mit panaszkodsz? Mindig csak panaszkodsz...

HAJNI Mit panaszkodok, elegendem van. Mindenkiből elegendem van!

VERONKA Azt hiszed, hogy másnak olyan könnyű? Én az anyámmal

48 lakok egy szobában, aki nem is beszél velem, csak köhög.

NAGYI *(jelentőségteljesen és mérgesen köhint)*

VERONKA *(ránéz Nagyira, mérgesen visszaköhög rá)*

(Köhögnek egymásra, mintha veszekednének.)

PINCÉR *(melléjük keveredik egy tálcával, amin poharak vannak)* Ööö, kérek egy kis pálinkát?

VERONKA *(fuldokolva)* Igen!

NAGYI *(rekedten)* Az jó lesz!

(Egy bajtásra megisszák, lecsapják az asztalra a poharat.)

NAGYI *(erős neki a pálinka, köhögni kezd tőle)*

VERONKA *(Nagyihoz)* Na neem, ezt már azért nem köhögheted a szememre. Az nem én voltam és nem is tehetek róla. *(Elmegy, majd visszafordul)* És csak tudd meg, hogy én is ugyanazt gondolom terólad! *(Felrántja az orrát)* Végeztem. *(Megfordul, kirohan a sátorból)*

NAGYI *(értetlenül néz utána)* De hát csak a pálinkától köhögtem, te hülye! *(A szája elé kapja a kezét)*

HAJNI Hát jó! *(Kézen fogja Istvánt, táncolni kezd vele, a fenekére teszi István kezét, aki folyton visszateszi Hajni derekára)* Na, hogy is volt az, hogy te elvennél?

ISTVÁN Jaj, Hajni, ne most, itt áll a férjed és néz.

ÖCSI *(egészen közel megy hozzájuk)* Hajni! Figyelj rám, Hajni!

HAJNI Nem figyelek. Jól elvagyok. Ha már úgysem lakunk együtt, nem is kell figyeljek rád. Szóval, Pityukám, elvennél, ha elválok?

ISTVÁN Hajniii, itt áll a férjed, ez most elég kellemetlen...

ÖCSI Hajni, ne vicceljél már, figyelj rám. István, te meg add ide a feleséget.

ISTVÁN *(Öcsihez)* Igen.

HAJNI *(belemarkol István vállába)* Nem engedsz el! Táncolsz!

ISTVÁN *(Hajnihoz)* Igenis! *(Öcsihez)* Nem bírom elengedni, ne haragudj.

ÖCSI Hajni! Hajnalkám, kérlek! Hajnalkácskám, kérlek, ne haragudj.

HAJNI Nem haragszok. Elválunk, és István azt mondta, hogy elvesz.

ÖCSI István! Ne mondj ilyeneket neki. Nem fog elvenni, Hajnikám.

HAJNI Az se baj. Mivel úgysem lakunk együtt, bírok vele vadházasságban is élni. Majd őhózzá fogok költözni. Ha te már úgyis otthon akarsz lakni.

ISTVÁN Csak szólok, hogy én is az anyáméknál lakok.

HAJNI Mindegy. Majd oda fogok költözni én is.

ÖCSI Nem költözöl te sehová.

ISTVÁN Szerintem sem lenne túl jó ötlet.

HAJNI *(ellöki Istvánt)* Nem költözök? És ugyan miért ne költöznék?

ÖCSI Mert a feleségem vagy.

HAJNI De nem lakhatok veled, úgyhogy akkor lakhatok bárkivel, nem?

ÖCSI Hajni, Hajnikácskám! Minden ki fog alakulni. Ne most este kelljen a helyére tenni mindent.

ISTVÁN Szerintem se.

ÖCSI Tűnj már el innen!

ISTVÁN *(Hajni mellé áll, dacosan Öcsihez)* Csak akkor tűnök el, ha Hajni mondja. Mondod, Hajni?

(Veronka sírva szalad be a sátorba, nyomában Sándor, aki a nadrágját gombolja.)

VERONKA Megcsalt! Megcsalt!

SÁNDOR Veronkám, félreérted...

VERONKA Megcsalt! *(Észbe kap, odaszalad Ulrikéhez)* Téged!

ULRIKE *(Sándorhoz)* Mit csináltál?

SÁNDOR Ulrike, én, félreérted... *(Észbe kap)* Ulrike, te értesz?

(A színen megjelenik Léna, mindenki ránéz.)

MIHÁLY Te patkány...

(Sándor és Mihály verekedni kezd, a többiek igyekeznek szétválasztani őket. Hajni, Öcsi és István tovább áll egymás mellett.)

HAJNI Én ezt az egészet már nem értem. Nem tudom már egyáltalán, még csak elképzelni sem, hogy mi a lótojást akar tőlem az összes ember, ez az egész világ.

ÖCSI Hajnikám, ne gondolkodj már! Mondom, hogy minden a helyére fog kerülni.

HAJNI Én már egyáltalán nem értem. Anyám mindig azt mondta, hogy ne legyenek túl nagy álmaim. Mert azok soha nem sikerülnek. Vágyjak olyasmire, ami elérhető, amit meg lehet csinálni. Ami normális. Én mindig normális dolgokat akartam. Nem akartam én semmi nagyot se. Se háromemeletes házat, se Mercedest, se olyan ékszereket, mint ami a Petónia néninek van. Olyat se. Én egyszerű dolgokat akartam mindig, mert azt mondja anyám, hogy az a szép, ami egyszerű. És én csak szerettem volna, ha reggel, ébredés után csönd van a konyhában, még a kávémat főzöm. Hogy nem jön be senki vasárnap lebaszni, hogy miért vagyok egész nap pizsamában, miért nem mosogattam még tegnap óta el. Hogy szabad legyek, csak azt akartam, érted? Hogy ne mondja senki, hogy nagy lesz a seggem a három kanál cukortól, amit reggelente a kávémba teszek. Szerettem volna egy konyhát. Edényekkel, tányérokkal, bögrékkel tele. Amiben polcokon sorakoznak szépen, és csillognak mind a poharak. A tányérok fehérek és úgy fek-

szenek, egymásra ültetve, mint a palacsinták, szép rendben. Én csak gyereket akartam szülni, még mielőtt huszonhat éves leszek. Anyám örege szült, nekem olyan rossz volt, hogy az osztályban nekem volt legöregebb az anyám. Épp ezért akarok én fiatal anya lenni. És akarok magam mellé egy apát, a gyerekeimnek. Hogy ne legyen olyan, mint nekem. Látom magam esténként, elalvás előtt mindig arra gondolok, hogy állok majd a saját konyhámban, a fiam csupa maszat, egymás után két karéj eurokrémes kenyeret is megevett, én állok és vizes a kezem, épp a cuclisüveget mosom el, a kiságyban ordít a másik gyerek. Az kislány lesz. Úgy ordít, hogy már egészen lila a feje, akkor a férjem bejön, becsavarja az új villanyégőt, visszacsavarozza a szekrényajtót, és mielőtt kivinné a szemetet, megcsókol engem, aztán meg az eurokrémes gyereket. Maszatos lesz az arca tőle. Ennyire vágytam: gyerekre, konyhára, férjre, eurokrémre és visszacsavarozott konyhaszekrényre. Hát olyan nagy kívánság ez, hogy nem lehet nekem megkapni? Hát olyan nem normális dolgok ezek, hogy túl nagy kérések? Miért nem érdemlem én ezt meg?

ISTVÁN *(álmodozva)* Eurokrém... Jól hangzik. Nem is tudod te megbecsülni ezt a lányt, Öcsi!

ÖCSI *(Istvánhoz, sziszegve)* Tűnj már a szemem elől, te görény! *(Hajnihoz)* Lesz majd házunk. Két szoba meg a nappali. Délre fognak nézni az ablakok. Lesz minden, csak idő kell még. Minden ki fog úgyis alakulni magától. Szerzek munkát, lesz pénzünk, aztán lesz minden mint karácsonykor. Csak nyugodj meg. És ne költözz Istvánhoz!

ISTVÁN Azért én mégiscsak átgondolnám ezt, Hajni... Szeretem az eurokrémet. Még ha a gyerek is eszi majd meg, biztos marad ott egy-két kanállal nekem is...

HAJNI Minden ki fog alakulni? Mikor?

ÖCSI Majd. Egy hét még és indulunk Makarskára. Ott leszünk két héttig. Visszük majd a finom kis lesütött húsokat. Meg eszünk majd az étteremben is a parton. Visszafelé megállunk Szarajevóban csevapot enni. Meg veszek majd neked szarajevói török kávé. Az lesz az igazi. Apa azt mondta, hogy kölcsönadja a Golfot. Majd ülsz az anyósülésen, törökkávé-szagod lesz, és boldogok leszünk. Aztán, ha visszajöttünk a tengerről, szerzek munkát, majd apa szerez nekem munkát. És akkor keresünk kiadó lakást.

HAJNI *(megmarkolja Öcsi gallérját)*

ÖCSI Neeeeem, nemnemem! Eladót akartam mondani. Eladó házat keresünk.

HAJNI Hát jó.

ÖCSI Akkor nem válunk el, ugye?

HAJNI Egyenlőre nem.
ISTVÁN Biztos nem?
HAJNI Nem, nem.
ISTVÁN Nem biztos?
ÖCSI *(Istvánhoz)* Tűnj már el innen, tényleg!
ISTVÁN Jól van, megyek már. Szédelőgők vagytok! Ti eléggé egy húron pendültök, ahogy látom. Nem is veszitek figyelembe a szegény szerelmes lelkét. Hajni... csalódtam benned...
ÖCSI *(arrébbtaszítja Istvánt, mosolyogva Hajnira)* Akkor minden marad a régiben?
HAJNI Semmi sem marad a régiben, csak nem válunk el. Egyenlőre.
ÖCSI Jaj, de jó. Huhh, hát ez meleg helyzet volt.
HAJNI Ettől még nincs a helyén semmi! Mert ha nem találsz munkát három héten belül...
ÖCSI Miért ne találnék? Itt állunk a közös életünk elején, hát mi rossz történhetne velünk? Hajnalkám... *(Cirógatja)* Hát ugyan, mi rossz történhetne velünk? *(Mosolyog)*

4. felvonás: Kötögetés

(Két évvel később. Nappali szoba. Ősz van. A fotelokban, kanapén, de még a behozott székeken is nők ülnek, mindegyik köt. Elég sötét van, félhomály, ég pár gyertya. Öcsi a kanapé közepén ül, bambul. Mihály nőnek öltözve ül mellette. Ő is köt. Petónia és Léna egy fotelben ülnek, Veronka, Aranka, Hajni, Öcsi, Mihály, Nagyi egymás mellett a kanapén és a melléje tolt székeken.)

ARANKA Látod, így emeld le a szemet. *(Mutatja)* Ha alulról nyúlsz alá és megtekered, akkor lassabban haladsz.

HAJNI De szebb lesz.

ARANKA Igen, de lassabban haladsz.

HAJNI Tudom, de nekem megéri.

ARANKA Ezt hívta öreganyád sváb szemnek. Amikor még beszélt velünk.

VERONKA Senki sem hívta így.

ARANKA De igen, anyánk így hívta.

VERONKA Tévesen.

NAGYI *(köhög, majd Mihályhoz)* A sváb szomszédasszonyom kötött így...

MIHÁLY *(bólogat, rá se néz)*

ARANKA *(suttogva Veronkához)* Na ugye...

LÉNA Kávét valaki?

MIND Igen, kérek!

LÉNA Hát jól van, de ennyi kávénk nincs itthon...

VERONKA Jó, akkor mi Hajnival nem kérünk.

HAJNI De, én kérek. Én itt félig itthon vagyok, nekem jár.

VERONKA Jó, akkor Aranka meg én nem kérünk. *(Végigméri Nagyit)*

Meg szerintem anyám se kér. Vagy majd köhög, ha kér...

(Léna kimegy.)

PETÓNIA Megyek, segítek neki. *(Kimegy)*

(Veronka, Aranka és Nagy rögtön közelebb ülnek Hajnihoz.)

VERONKA Az anyósaid honnan szerzik be a kávé?

HAJNI Nem tudom. Asszem attól a bűdös palicsi asszonytól, aki benzint is árul.

ARANKA Jaj, ezek a svercerek... Szegény asszonynak olyan szaga van, hogy érezni rajta mindent, amit át szokott csempészni a határon.

VERONKA Mert biztos a ruhája alá köti az árut.

ARANKA Igen, azt hallottam, hogy a lába dohányszagú, mert azt mondják, oda szokta fölragasztani a cigarettát.

VERONKA És mit hoz a bugyijában?

NAGYI *(krákog)*

ARANKA De tényleg, Veronkám, azért tényleg...

(Kötnek.)

ARANKA És az állatok? Nálatok döglenek-e az állatok?

HAJNI Hát mit tudom én, kérdezzétek meg őket.

MIHÁLY *(unottan)* Igen. Döglenek.

VERONKA Sejtettem.

MIHÁLY Mit sejtett maga?

VERONKA Hát hogy döglenek. Amióta nincs antibiotikum, azóta döglenek mindenfelé a faluban. Már alig érezni a szagukat is...

MIHÁLY Inkább csak levágja őket mindenki.

VERONKA Tisztán kell őket tartani, akkor nem döglönek meg olyan gyorsan.

MIHÁLY Mi tisztán tartjuk őket. *(Megböki Öcsit)* Fiam, kössél már te is, mit bámulsz a szőnyegen?

ÖCSI A mintát.

MIHÁLY Ne bámuld, hanem köss. Ezt mind el fogjuk adni, ebből veszünk meg a villanykörtéket, kössél már.

ÖCSI De ez olyan buzis. Én nem erre születtem.

HAJNI Mert mi bezzeg erre, mi? Kössél tényleg, és ne pofázz!

ÖCSI Hogy beszélsz te velem?
 HAJNI Nem mindegy? Menj haza, ha nem tetszik.
 ÖCSI Én itthon vagyok.
 HAJNI Hát ez az, hogy még mindig itt vagy itthon!
 ÖCSI Te menj haza!
 MIHÁLY Na jól van, most már elég legyen, nagyon unlak benneteket!
(Közéjük ül) Inkább fogjátok be a szájatokat és kössetek, amíg lehet látni így gyertya mellett!
 VERONKA Még egy kicsi, és megvakulunk majd mind.
 ÖCSI Nem baj, majd lassan már tudunk csukott szemmel is mintát kötni.
 MIHÁLY *(sziszegve)* Kössél bazmeg, és hallgass. *(Veronkához)* De maga is hallgasson már!
 VERONKA Nem is tudom, kinek kéne itt hallgatnia közülünk. Nem én vagyok férfinak öltözve.
 MIHÁLY Ne baszogasson már.
 ÖCSI Apám, hogy beszélsz. Nőnek így nem illik.
(Kivöhögik Mihályt, Mihály nagyon mérgesen köt, már csukott szemmel.)
 VERONKA Maradt még férfi a faluban?
 ÖCSI Hát apám meg én.
 VERONKA Mondom, férfi.
 ÖCSI Jaj, de vicces maga... Maga vén... *(Félbeszakítják)*
 HAJNI Vigyázz a nyelvedre, te, te harcképtelen! Minden értelemben harcképtelen!
 ÖCSI *(sértődötten, mélyen megbántva néz Hajnira, tovább köt)* Nem tehetek róla, hogy alkalmatlan vagyok a katonaságra. Biztos ettől a sok portól lettem asztmás.
(Petónia és Léna visszatérnek a kávéval. Elkezdik szétosztani, mindenki leteszi a kötést, kávéznak.)
 PETÓNIA Ha valaki nagyon kér cukrot, akkor tudok adni, de be kell osztani. Mindenki kaphat egy negyed kiskanállal.
 LÉNA Csapott negyed kiskanállal!
 VERONKA Nem maradtak férfiak itthon. Mindenki átszökött vagy a magyarokhoz, vagy a németekhez.
 ARANKA Vagy a horvátokhoz.
 VERONKA Ugyan már, Arankám, miért szöktek volna a horvátokhoz?
 Hát onnan is szöknék át ide!
 LÉNA Dehogy szöknék. Azok bátor emberek, nem úgy mint... *(Petónia félbeszakítja)*
 PETÓNIA *(cukortartóval a kezében)* Misi!
 VERONKA Bátor a seggem...

NAGYI *(köhög)*

PETÓNIA *(kényszermosollyal)* Misi, neked kell cukor a kávéba?

MIHÁLY *(mérgesen)* Halkabban!!! Mondtam, hogy ne hívj Misinek! Még meghallják!

LÉNA Ki hallaná meg? Senki nincs ilyenkor már az utcán.

ÖCSI Ja, mindenki köt otthon. *(Röhög)*

MIHÁLY Sosem lehet tudni. Itt még a falnak is füle van, és az a fül meg a rendőrségig ér, és ott átalakul szájba, és elmondja az összes hírt! Még a végén megtudják, hogy itthon vagyok, és jönnek értem megint.

LÉNA Te komolyan gondolod, hogy ha megint jönnek érted, elhiszik, hogy asszony vagy?

PETÓNIA Hogy akkora klimaxod volt, hogy még az álladon is bajszod nőtt!

(Kinevetik.)

MIHÁLY Nevessetek csak. Ti nők azt sem tudjátok, mit jelent így bujkálni. Ez megalázóbb bárminél.

VERONKA Hát ment volna inkább el a kaszárnyába, mikor még szépen hívták.

MIHÁLY Megy a halál. Pont majd mennék, hogy szétlőjenek. Nem megyek én sehová. Faszom, inkább a szoknya!

VERONKA Akkor meg mit siránkozik? Mondták szépen: vagy bevonul, vagy börtönbe megy. Mi rossz van abban a börtönben?

PETÓNIA Hát én is ezt kértem. Addig se lenne itthon. Lenne egy kis nyugalomunk.

LÉNA Hát éppen.

MIHÁLY Mit, mit, mit? Milyen nyugalom kell nektek? Így is, már minden nyugalom a tiétek! Kitérni engem a saját ágyamból, a saját szobából!

PETÓNIA Most mit? Ha jönnek a rendőrök, mondjuk nekik, hogy bár igaz, hogy te eltűntél, a nagynénim meg ideköltözött, és velem alszok egy ágyban? Ki hinné el?

LÉNA Sokkal kevésbé feltűnő, hogy a két feleséged alszik egy ágyban. *(Mímelt ártatlansággal)* Hiszen hát mi félünk, hogy hová is tűnhettél, mi bajod lehet. Miért is nem vonultál be...

ARANKA Egy mindegy. Szerintem úgyis tudják, hogy az összes férfi, akit nem bírtak elvinni, az külföldre szökött.

VERONKA Meg azt is, hogy maga nem nő. De nem is férfi.

(Röhögnek.)

LÉNA Neked is inkább menned kellett volna a fiaiddal Magyarba. Legalább dolgoznál.

MIHÁLY Én? Szerinted ott is lehettem volna a helyi közösség elnöke?
Hát, biztos, hogy nem. Az meg, hogy ott jelentkeztek valami gyárba, söpörni, az nekem derogál. A bársonyszékből a seprő mellé? Faszom, akkor inkább a szoknya!

PETÓNIA Azért hogy gondolkodhat az összes asszony a faluban, hogy ha az összes férfit elvitték és mindenkiről tudni, hogy hova szökött, csak a helyi közösség elnökéről nem, hogy akkor mi is történhetett veled...

LÉNA De végre legalább ezen gondolkodnak, ha meglátnak minket, és nem máson. *(Rákacsint Petóniára)*

MIHÁLY Mi máson gondolkodtak?

LÉNA Semmin, semmin, mindegy.

VERONKA Te is, Hajnikám, hálás lehetsz az égnek, hogy ez a te férjed nem felelt meg a képességi vizsgákon. Most mehattetek volna ti is Magyarba...

HAJNI Legalább mentünk volna valahova!

PETÓNIA Tényleg, mi lett Gézával?

ARANKA Hát kiment Münchenbe, Ulrike után.

VERONKA Sándor meg visszajött és bevonult.

MIHÁLY A hülye. Mondtam én neki, hogy ő egy patkány. Jön haza játszani az esztét, hogy bevonul. Hadba vonulni ennek az országnak a színeiben, ugyanez az ország ellen.

ÖCSI Hát csak mi vagyunk ilyen hülyék, hogy magunk ellen harcolunk...

MIHÁLY Ahogy mondd.

ARANKA Ha tudná, hogy Géza meg a helyére ment most, hogy ő... Ó, szegény Sanyikám...

VERONKA Látszott azon a sváb öregasszonyon, hogy kurva. Tudtam én. Láttam én az első percben. Nem volt jó neki a dusek, neki az ágy kellett...

HAJNI Ti mondtátok, hogy nekem kell a dusekon aludni, hogy ők aludhassanak az ágyamban!

ARANKA Jaj, ne hozd föl ezt már megint, kislányom. Ami volt, volt, elmúlt.

MIHÁLY Hát, vannak érdekes dolgok ebben az életben. Sokszor pont az történik, amire nem is számítanánk.

ÖCSI Apám, egyre jobban asszonyosodsz! Most már pont úgy beszélsz, mint az asszonyok.

(Nevetnek. Szünet.)

56 MIHÁLY Hajh, de a mosópor. Na, az hogy hiányzik!

ÖCSI Hát mondom én...

MIHÁLY Hallgass!

ARANKA Igen, én is már úgy szeretnék mosóporral mosni, öblítőt önteni a gépbe!

VERONKA Akkor először áramot kéne szerezni, hogy bekapcsolhasd azt a gépet.

ARANKA *(révedezve)* Ah, a mosópor! Mi Hajnival tegnap főztünk ki két tábla háziszappant. Én azzal fogok mosni. Nem mondom, elég büdös, de mondom, másnak sincs mosópora, úgylis háziszappanszagú lesz mindenki.

VERONKA Csak a gazdagoknak telik mosóporra.

ARANKA Vagy még azoknak se.

VERONKA Még egy kicsi, és büdös nőekkel lesz tele az egész falu!

ARANKA Nem büdös, csak háziszappanszagú nőekkel! Hogy lehet így hódítani?

VERONKA Hát de kit lehetne meghódítani? Ez itt nő, emez itt meg nő.

(Nevetnek.)

MIHÁLY Csak viccelődjenek!

LÉNA Nekünk van mosóporunk. Annál a vörös hajú rendőrnél lehet venni. Elég drágán adja. Mióta elvitték a Mancsi férjét, csak ez a vörös árul mosóport.

VERONKA Akkor biztos ezért is vitték el. Nem is volt olyan fiatal, mint ez a hölgy itt az Öcsi mellett...

(Nevetnek.)

HAJNI Öcsikém, azért te is elkezdhetnél már svercelni végre. Hogy csinálj is valamit.

VERONKA De tényleg! Nem is vagy te olyan hülye, lányom!

HAJNI Te meg nem vagy az anyám.

PETÓNIA Látod, Öcsi, ez tényleg nem egy rossz ötlet. Te át bírsz menni a határon, és nem is matatnak meg.

LÉNA Vagy ha megmotoznak, akkor neked az akkor sem annyira rossz, mint nekünk.

ÖCSI Nincs is autóm.

LÉNA Szerzünk.

ÖCSI De akkor én is olyan büdös leszek, mint az a palicsi asszony. Nekem ne legyen cigarettaszagú a lábam!

PETÓNIA Ugyan, ekkora baromságot! Vagy elmész svercelni, vagy valamit most már nagyon ki kéne találnod! Költözzetek már végre össze! Unom, hogy itt ülsz a nyakamon.

HAJNI Ugye? Ugye? Én is ezt mondom neki. Minden barátnőm rajtam röhög, hogy férjhez mentem, de még mindig külön lakunk. *(Kiabálva Öcsi fülébe)* Már két éve!

(Leteszik a csészéket, újra kötnek.)

PETÓNIA Bármit odaadnék már egy üveg kölniért.

LÉNA Én meg egy csomag Marlboróért.

HAJNI Jaj, nekem meg hozhatnál Coca-Colát. A könyökömön jön ki ez az Apa kóla meg az ABC kóla... Úgy hiányzik a rendes kóla! Meg a kecsap!

MIHÁLY Nekem a gyűlések hiányoznak. Hát mikor fogunk mi újra összeülni a zadrugában? Mikor mehetek újra a szévezba aláírni és ellenőrizni a papírokat? Hát mikor ihatom meg újra azokat a jó kis kávékat, amiket Jolika főzött! Hol vannak már azok a jó idők! Kapni azokat a szép műbőr noteszokat, hogy legyen mibe jegyzetelni! Kapni a sok kis apróságot, amit a polgárok hoztak, hogy... na mindegy. Hiányzik! Hát, hogy is ne hiányozna! Mennyi bordó szalagot vágtam én át, mennyi új gyárat, lakótelepet nyitottam én meg! Ez mind hiányzik!

VERONKA Magának inkább a nadrágja hiányzik.

NAGYI Nekem az áram hiányzik nagyon. Hallgatnék már egy kis szívküldit.

HAJNI Hát venni kell batrit a tranzisztorba. Lehet azt is venni a bűdös asszonynál.

NAGYI *(köhög)*

VERONKA *(unottan)* Ha a nagyanyád beszélne veled, most azt mondaná, hogy drága.

ÖCSI Pedig nekem is kéne batri a batrilámpámba. Mindennek nekimegyek.

NAGYI Én is, Öcsikém. De egy kis szívküldi jobban kéne, nekimegyek én bármelyik szekrénynek, csak hallgathatnám egy kicsit a rádiót!

ÖCSI Ennekem is hiányzik a zene, mikor ülök a sötétben. Amikor van áram, akkor rögtön a tévét kapcsoljuk be.

VERONKA Mindegy, mert nincs is szívküldi. Senkinek sincs pénze nótát küldeni a rádióban.

(Hirtelen megszólal nagyon hangosan a rádió.)

PETÓNIA *(felugrik)* Na végre, van áram! Gyere, Léna, én bekapcsolom a mosógépet, addig te forralj vizet és moss hajad, utána én jövök! Remélem, lesz időnk megszáritani a hajamat! Öcsi, menj a spajzba, nézd meg, be van-e dugva a fagyasztó! Misi, nézd meg a bojler! *(Míg beszél, minden érintett figyelni és bólogat)*

ARANKA Jaj, én meg megyek vasalni. De jó, hogy végre van áram! Már úgy untam ezt a kötést.

(Mindannyian felpattannak, eldobják a kötéseiket, kiszaladnak, csak Nagyí marad bent.)

NAGYI *(köhécsel)* Aj, azok a jó kis szívküldik! Ha lenne még, most elküldeném magamnak a nótámat. *(Dúdolja a nótáját, kimegy)*

Függöny